

Poetry Series

Rob de Ronde
- poems -

Publication Date:
2009

Publisher:
Poemhunter.com - The World's Poetry Archive

Rob de Ronde(26/09/1962)

26 September 1962

Born in Schiedam (The Netherlands)

Now residing in Eindhoven (The Netherlands)

Website:

Book: In het begin was het woord - ISBN: 90-805357-9-6

A Song Of The Sea

Translated from Dutch into English by the author (een lied van de zee) without rhyme ofcourse...

a song of the sea

I

I miss the sea
she who gives space
I will go with her instantly
cause had a good time there

always a warm place
my heart cannot live without the sea
there, there is no polluting filth
yet I gave here that many times

the easy going swell
is beautiful to watch
then, behind the horizon the disappearing
mighty powers are building there

the quiet and stateliness are overwhelming
a greatness of nature
and I stand there silent
alone in the raw wind

take me with you on your waves!
let me go to far places!
there she has covered me,
under her enchanting words!

"come, follow me without remorse
I promise you order and calmness
know that the long road leads
to an exotic uninhabited coast

enjoy the free birds on your journey
take the sun and the moon as they come

then I'll award you the ultimate prize:
the country where you can dream in peace! ”
 

II

“having arrived here at mid sea
everything out of sight, except the infinite
to here I am taking you
because here you are happier

don't look to the nothing surrounding you
see the white heads of the storm
that site I am borrowing you
that will be your new standard

the sun rises and perishes
you wake up and sleep
I know you are becoming healthier
here with the brine under your chin

what is more beautiful than endlessness?
will you trade your soul for that?
but don't become angry afterwards!
when it is just me hearing the sirene!

the promised land lies there
I know how you have longed for it
my guidance is done
while I hear the bell hanging

it didn't chime for you
it chimed for your shadow
because what that was wanting to tell me
is unbecoming and rough

see to it that I will part you
only then can it be fulfilled
he giveth that your shadow lies still
and that you can sleep in the starry night

my fingers wash your body
I bring coolness and healing

for it is obvious now:
of all you had another reading...!

I am free unpredictable stateliness
of water, earth and air
I am there where I spread myself
even where I can't go and flee"

 

III

she sang for me
lured me
promised me
took me
while I could barely resist
the enchanting words and promises
yet
I have not yet surrendered
I am not ripe enough
has still to wait
frost belated the picking time
but because of that the harvest is more noble
a harvest at sea, as you had in mind
like fetching in seaweed
frightens me
cause what and who and where and how will you meet?
she, together with him
inspires me
frighten me
are luring me

"I promise you: you won't notice anything, come go with me! "

Rob de Ronde

Druppels

druppels

gedichten 2007-2008

rob de ronde

I

regendruppel

hij viel
die eerste druppel
of
was het de tweede
van vele
ontelbare
druppels
herinneringen
gebeurtenissen
is die eerste hier
wel de eerste
misschien
wel de tweede
de eerste
vergeten
over het hoofd gezien
bewust of
onbewust

11 08 2007

II

de druppels

zwellen aan
tot een heuse
regenbui
ongegeneerd
leegt de hemel zich
op
mij
ik
schuil
verward over wat
te denken
van deze
aanval
is die
gericht op
mij?

20 08 2007

IIIa

waar je ook gaat
waar ik ook ga
blijft de bui
me achtervolgen

21 08 2007

IIIb

nat
ik
doorweekt
van
vocht en lucht
gedachten

herinneringen
belevissen

23 08 2007

IV

wat is het water
vocht
dat de aarde
mij
doordrenkt?
leven?
verleden?
nu?
toekomst?
wat is het
dat
dat onontbeerlijke
dat
die gevoelens
die herinneringen
maakt het
tot
angst
verwarring
alleen zijn
inderdaad
verdwaald
doet
het
me daaraan herinneren?

maakt
dat
me leeg?
gevoelloos?
een
vulkaan?
vocht
regen

druppel

17 09 2007

V

in het
hart
van de druppel
daar
waar de wereld
in
balans is
daar
juist daar
waar je denkt
dat alles
zichtbaar is
herkenbaar
juist daar
is het
door
de beweging
van
alle druppels
gevangen!

donker
en
onherkenbaar
juist daar
is
de top
van mijn ijsberg
die
pas uitdijt
wanneer je
hem
als een blaas
prijkt
en
leegloopt

die top
is
kil
gevoelloos
apathisch
inert
bewakende wachter
van
wat eronder
verscholen ligt
dat
wat
jarenlang
zorgvuldig
opgeborgen is en
niet door
de wachter
in één keer
toegang
verleend kan worden

gun hem
tijd.

gun hem
de
sleutel.

04 10 2007

VI

de sluier van mist
trekt op
de dauwdruppels
de mistvlagen
het doorweekte
trekt op
droogt
beetje

bij beetje
op
het wordt
droger

zou ik
wat over kunnen
houden
om te
huilen?

zou ik
iets kunnen gebruiken
om schoon te
maken?

08 10 2007

daar boven op het pad
loopt het zo lekker ruim
zonder te denken vrijdag
is er geen ander iets

daar is alleen lucht, verder niets
en natuurlijk ook jij
mijn muze? goede luim?
dat is wat ik toen had!

over de wereld heen
voelen en absorberen
ademen, onbevangen kijken
dat altijd willen bewaren

met de wind door mijn haren
zou alles nog perfecter lijken
dan zou ik wederkeren
naar daar waar de zon scheen

08 10 2007

VII

wat als het licht
dat reist,
te laat
op de rimpelingen
valt?

wat als het licht
dat onthult,
niet altijd
de juiste gevoelens
erkent?

wat als de zee
die raast,
te hard
bonkt op muren
breekt?

wat als mijn ik
die dwaalt,
teruggefloten wordt?
zinkt?

14 10 2007

VIII

de plug
onder in het meer
op de bodem;
het plafond
van de beerput
is versleten,
doet nog weinig dienst
rubbermoetheid
vechtlust verdwenen
de automatische piloot
blocksystemen

treden automatisch
 in werking
 en
 toch,
 toch
 is er een kit
 een gesprek
 een zoektocht
 mogelijk.

beer met water vermengd
 geeft
 nog meer
 shit

14 10 2007

vraag

denk je ook
 dat de wind
 valt
 wanneer je hem
 tegenhoudt?
 denk je ook
 dat de zee
 verdampt
 wanneer je hem
 indamt?
 ik weet niet
 wat te doen
 wanneer
 het zover is
 ik weet niet
 wat te doen
 wanneer
 dat niet gebeurt

heb jij ook dat
 gevoel?
 die zekerheden nodig
 in je

zijn?
wind
en
zee
twee levensbehoeften
waar ik niet
buiten kan
leven
waar aan ligt
dat?
wind
winden
zee
zeewind

zo oneindig
zo eeuwig

9-11-2007

gebod(en)

1. ~~o~~orgaan
2. ~~o~~verdragen
3. ~~o~~vergaan
4. ~~o~~borvragen
5. ~~o~~bceren
6. ~~o~~elen
7. ~~e~~rkennen
8. ~~e~~rkennen
9. ~~v~~erkennen
10. ~~k~~ennen
11. ~~a~~anklagen
12. ~~v~~eroordelen
13. ~~e~~ëindigen

steen voor steen
afbreken
of
opbouwen?

9-11-2007

who is me?

I

het besef
te realiseren
dat je op een
eenvoudige vraag als
wie ben je?
geen antwoord hebt,
heeft
mij
diep getroffen
ik
weet dus niet
wie
ik
ben
wanneer mij die
vraag gesteld wordt.

wat betekent dat?
wat
godverdomme
echt leeg?
toch die bevestiging
van
de beschrijver van
de leegte zijn?
daar wat
aan te
doen
schier
onmogelijk?
ver?
moeilijk?
is ga die
strijd aan!

26-11-2007

II

voorgaande maakt
me
bang
voorgaande maakt
me
stuurloos

alleen lukt het
me
niet
alleen lukt het
me
nooit

hulp is
voorhanden
maar hoe daar
gebruik van maken?

26-11-2007

III

open vragen
waar weinigen
antwoord op
hebben
raar maar
begrijpelijk
zeker wanneer
jezelf
geen idee hebt
hoe moet je
anderen dan

kenbaar maken wat
je
roert?
lang
zal de weg zijn

26-11-2007

IV

achtervolging
jarenlang
nachtmerrie wanneer
contact
een huis
kelder
putten met
deksels
open?
chaos, ellende, shit
dicht?
ontkenning?
zal
de weg lang zijn?

26-11-2007

V

is
is er
is er dat
is er dat sprankje
is er dat sprankje herkenning?

waarom
waarom is
waarom is er
waarom is er dat
waarom is er dat niet?

ik
ik en
ik en jij
ik en jij en
ik en jij en mij?
is waarom dan
utopisch?

28-11-2007

VI

genoeg vragen
genoeg!
zelfs de
brom
in mijn hoofd heeft
genoeg
nu even
niet!
dat huis
die kelder
de droom
allemaal werkelijkheid!
de kast
het rooster
de wasmachine met schoepen
allemaal werkelijkheid!
de kelder
die benedenkamer
het zadel
allemaal werkelijkheid!
de keukentafel
een mattenklopper
vuisten
allemaal werkelijkheid!
een vader
een moeder
een broer
allemaal werkelijkheid!

ockenburg
loevenstein
villach
allemaal werkelijkheid!
en
toch
voel
ik
niet,
ik
...

29-11-2007

VII

aan de rand van het ravijn
kijk ik uit over de lege zee;
leeg van onbeschrijfbare massa
moe van het vol zijn.

zo daar, als altijd, alleen te staan
zweelde de wind;
vol van verwijten en spijt
over het leven mij aangedaan.

geen zelfmedelijden met mij
daar is geen tijd voor;
want wanneer dat begint
staat niets meer op een rij

mezelf verloren in de mist
dwalend door het doolhof;
daar waar de essentie
al jaren lang is gemist.

29-11-2007

VIII

het duurt te lang
die
zekerheid
van het
onzekere
komt en gaat
maar laat
dat maar
zijn
zo zeker
van de onzekerheid
en onzeker
over de
zekerheid
voorwaar
de ultieme
zekerheid
komt zeker
altijd!

29-11-2007

de muur tegen de muur

I

wanneer, zoals nu
het bijna zo ver is
sta ik met mijn mond vol tanden
met lege handen
met mijn handen in mijn haar
de chaos
die dat teweeg brengt
de stenen die
kosten wat kost, brokkelen
maar niet kunnen
geen onwil, maar onmacht
en toch gaan de
bestormers door
met hun beuken

eerst de aanloop en dan
de beslissende bres
slaan, door
doelgericht en vasthoudend
geen ontkomen meer aan
de zelfreinigende kracht
van de plamuur
het stucwerk
de voegen en spouwen
wortels en oud zeer
en jonge spruiten
in spinnenwebben
gevangen, hebben
geen
verweer meer
geen
dienende functie meer
maar
moeten zich langzaamaan
gewonnen geven
aan de
bestormers

heb ik er niet zelf om
gevraagd?

1-12-2007

II

ik heb geen specie meer
ik heb geen stenen meer
ik heb
niets
meer
de muur is ondoordringbaar
beton
waarop gebeukt moet
worden
en ik, van bovenaf
op

neer
kijk
beschouw, aanschouw
hoe hij
neergehaald wordt
brok
voor
brok

1-12-2007

de poel

I

hoe ik het ook wend of keer
alles stroomt steeds
naar dezelfde plaats
daar verzamelt het zich
de
poel
mijn ogen stromen
naar
de
poel
mijn hersenen lopen
leeg
naar
de
poel
mijn hart breekt
in
de
poel

mijn
poel,
verzamelplaats
van tranen

en
gevoelens?

2-12-2007

II

de oever van de poel
drassig grensloos
is gevaarlijk
je glijdt er op uit
en valt
erin
of
ernaast
raar
eigenlijk
dat naar links of rechts
vallen
zo'n verschil kan
uitmaken
of
naar voren of
achter
tuimelen
weet ik veel
gewoon
je belandt
erin
of ernaast
hoe dan ook blijft die
oever
een gevaarlijk iets
want herken maar
eens waar hij
begint
of
eindigt
vertrouw ik
jou
of

mij?

7-12-2007

III

zoals een schaatsenrijder
ging ik
aan de oppervlakte
van het
leven
over
door
en
heen
ga ik
verdrinken?
of
ga ik
door met
het proberen te
temmen
van de waterspiegel
die mij scheidt
van alles?
ik
denk dat ik de
modder op de
bodem niet aan kan
niet kan
ontwarren
en dan
stik
je
zonder licht van
boven
geen zuurstof,
geen voedsel,
geen warmte,
niets
en

in dat niets
is er
alles
waarvoor
ik bang ben

10-12-2007

aan wie dan ook

I

als u komt
kom
maar wees snel
zonder
pijn en lijdensweg
pretentieloos
genadig
mij verlossend
van de
reservetijd;
waarin ik leef
waarin ik dwaal
waarin ik twijfel
waarin ik
lijd
neem me
mee
leid me
naar daar waar
ik
illuminatie
krijg
naar daar waar
ik
vergeving
krijg
naar daar waar

ik
ik
ben
uiteindelijk

10-12-2007

II

een brief
een notitie
een gedicht
een uitspraak
daarin
probeer ik uit te
drukken
dat wat voor mij
essentieel is
maar u
jij
begrijpt het niet
omdat
ik het heel vaak
zelf niet
begrijp
gelukkig verstuur ik
ze nooit

12-12-2007

III

begrijpt u waarom ik
soms zo moe wordt
van verklaren?
van iets
dat moeilijk te verklaren
valt?
al jaren geleden,
ik denk wel 40,
zat ik al met dat

euvel
nu nog
niets is veranderd
u bent nog dezelfde
ik ben nog dezelfde
de wereld is nog hetzelfde
hetzelfde
zoals altijd
altijd al
dezelfde,
hetzelfde

12-12-2007

IV

aan wie dan ook
de volgende
oekaze:
bij deze verklaar ik
u niet meer
te schrijven
te berichten
van mijn wedervaren
het nut daarvan is
nihil
in schrijf voortaan
aan
mezelf
voor mezelf
met speciaal gereedschap
kap ik weg
snoei ik twijgen
blader ik door
het boek;
mijn verhaal
zover dat duidelijk is,
beschrijf ik
zoals altijd
de leegte
vol van emoties

vol van verwarring
maar met die
ene
zekerheid;
op een bepaald
moment
is de laatste regel
het laatste woord
opgeschreven
en uitgesproken
hoe
dan
ook

17-12-2007

de trap

leeg geslagen
verdwaald
deuren
deuren
laten
van buiten
naar binnen
of
andersom?
stuk voor stuk
herkenbaar
maar
verklaarbaar?
ja!
ook dat
accepteren van
affectie
waarheden
het lijkt zo simpel
gezegd
maar gedaan?
ik kan de
trap

niet meer afdalen
voelen
nu ik
andere
echte
waarheden gehoord
heb
denk ik
mijn beeld
veranderd
verschuift
geen krochten meer
maar
gelijkvloerse
kruisingen

17-12-2007

keuze

I

vragen over
afwegingen maken
angst hebben

waarom vragen?
wat afwegen?
alleen angst?

hoe

als
wat

keuze maken
nemen bezit
delen iets

kies goede keuze?
geven of nemen?
alleen of delen?

ben
ik
ik?

17-1-2008

II

hoe kies je?
waarom kies je?
wat kies je?
wanneer
als
dat
wat
lukt?
teruggekaatst wordt?
vooruitschuiven
wereldkampioen
gaat als
vanzelf
de,
mijn enige keuze
ooit gemaakt
"ik lieg niet meer! "
was van korte
duur
heel duur
teleurstelling in
de ander

niet trouw zijn aan
jezelf
maar na
verloop van tijd
gewoonweg
niet
toepasbaar meer
niet
vol te houden
niet relevant

17-1-2008

Rob de Ronde

Een Lied Van De Zee

een lied van de zee

I

ik mis de zee
zij die ruimte geeft
ik ga gelijk weer met haar mee
want heb daar goede tijden beleefd

altijd een warme plek
mijn hart kan niet zonder de zee leven
daar is geen vervuilende drek
terwijl ik haar dat toch heel veel heb gegeven

de rustig golvende deining
is mooi om te aanschouwen
achter de horizon dan de verdwijning
er zijn daar machten aan het bouwen!

de rust en weidsheid zijn overweldigend
een grootheid van de natuur
en ik sta daar zwijgend
alleen in de wind guur

neem mij mee op je golven!
laat me gaan naar verre oorden!
daar heeft zij mij bedolven,
onder haar betoverende woorden!

“kom, volg mij zonder spijt
ik beloof je orde en rust
weet dat de verre weg leidt
naar een exotische onbewoonde kust

geniet van de vrije vogels op je reis
neem de zon en de maan zoals ze komen
ik gun je dan de ultieme prijs:
het land waar je vredig kunt dromen! ”

donderdag 22 oktober 2009

22: 30

II

"hier aangeland midden op zee
alles uit zicht behalve de einder
hiernaartoe neem ik je mee
want hier ben je gelukkiger

kijk naar het niets om je heen
zie de witte koppen van de storm
dat is een uitzicht dat ik je leen
dat wordt je nieuwe norm

de zon komt op en gaat onder
je wordt wakker en slaapt in
ik weet je wordt gezonder
hier met het zilte onder je kin

wat is er mooier dan eindeloos?
ruil je daar je ziel voor?
maar wordt na dat feit niet boos!
als alleen ik de sirene hoor!

het beloofde ligt voor je daar
ik weet hoe je er naartoe verlangd
mijn leiding is over en klaar
terwijl ik hoor hoe de bel hangt

hij luidde niet voor jou
hij luidde voor je schaduw
want wat die me zeggen zou
is onbetamelijk en ruw

zorg dat ik jullie scheidt
dan pas kan het volbracht
hij geeft het dat je schaduw in stille ligt
en jij kan slapen in de sterrennacht

mijn vingers omspoelen je lijf!
ik breng koelte en genezing!

want dat staat nu wel buiten kijf:
jij had van alles een andere lezing ...!

ik ben vrij voorspelbare weidsheid
van water, aarde en lucht
ik ben daar waar ik mij spreidt
ook naar daar waar ik niet kan en vlucht"

vrijdag 23 oktober 2009
18: 59

III

zo ze zong voor mij
lokte mij
beloofde mij
voerde mij
terwijl ik maar weinig weerstand kon bieden
aan die betoverende woorden en beloften
toch
heb ik mij nog niet overgegeven
ben ik nog niet rijp genoeg
de oogst voor de zee
moet nog even wachten
de pluktijd is door de vorst verlaat
maar daardoor is meestal de oogst wel nobelere
een oogst op zee, zoals je in gedachte had
zoals je zeekraal binnenhaalt
beangstigd mij wel
want wat en wie en waar en hoe kom je dan allemaal tegen?
zij, samen met hem
inspireren mij
beangstigen mij
lokken mij

"ik beloof je: je merkt er niets van, kom ga met mij mee! "

vrijdag 23 oktober 2009
19: 22

Rob de Ronde

Het Begin Van Het Einde

het einde van het begin

gedichten 1995-1997

rob de ronde

het is fascinerend te observeren
hoe door het vallen van een woord
storm en tij zich tegen elkaar kunnen keren
met een kracht door mij nog nooit gehoord

zonder steekhoudende argumenten aan te voeren
gaan water en vuur in elkaar op
ik zit slechts in mijn kopje koffie te roeren
en zie de toestand slechts als een misselijk makende mop

brakend van schuldgevoel, ja, toch heb ik dat
want ik was diegene van het vallende woord
ook al heb ik er verder geen hand in gehad
balanceer ik wederom op het scheidende koord

28-11-95

overbodig en nutteloos schijnt
mij het zijn toe, elke dag weer
denk ik en denk ik, meer
nog aan hoe jij mij hebt omlijnd

tussen hemel en aarde verdwalen
vele zielen en geesten, konstant
naar daar waar zij, ik, niet ben aanbeland
om van omzwervingen te verhalen

in het donker door de verlichte gang
gaan, is vaak, niet op te brengen
de moed om tijd en wezen te verlengen
het maakt mij bang

ik, geconfronteerd met mij, jij
en hij met haar en hem en hen
vrees vaak dat ik werkelijk zo ben
en dat ze, daar staan, in de rij

allen bieden zij zich aan
zonder, onder en door mij heen
te gaan leven en toch is er geen
zo simpel, complex en dom

28-11-95

nachtelijke nevel kruipt aan mijn oog voorbij
sluipst binnen in mijn ziel
wanneer ik stop met denken, gevoel nihil
nogmaals luister naar wat jij zei

nachtelijke onbestendigheid verdwijnt maar langzaam
gaat voorbij aan mijn klaagzang
waar ik zo in zwelg, al zo lang
al turend door mijn groezelige raam

dan dwaalt mijn blik naar benee en zie:
daar liggen jullie dan naast elkaar
onder elkaar, maar overduidelijk daar
en heb ik gevonden mijn evenknie

wat er bij mij met moeite uitbarst en stroomt
zeggen jullie duizendmaal beter
jullie zijn van emotie duizend graden heter
ach wat zou het, denk ik, beschroomd

29-11-95

mijn nazaten zullen mij aanklagen
voor het leed hen aangedaan
zij staan daar weerloos
tegen kritiek van anderen

zij zullen alleen mij behagen
want ik zie ze in hun waarde staan

ook al zijn zij dan nog broos
en kunnen zij aan dat feit niets veranderen

toch worden zij gesteund vanuit onverwachte hoek

zij zelf namelijk hebben innerlijke kracht
om te overleven en deel te nemen aan de tijd
in gebeurtenissen nog niet beschreven
maar al in de kiem aanwezig

en is er dan nog een niet aan zijn taak bezig
die verdwaald is gebleven
en ook al is hij, altijd
ik ben diegene die het laatst lacht

29-11-95

ik weet dat er een weg terug is
maar hoe die in te slaan
als je ziel zegt dat het fout is, gewis
wat dan te doen, welk pad dan gaan?

ik weet dat excuses mogelijk zijn
maar hoe die te vergeven
als je verstand zegt dat dat afwijken is van de lijn
wat dan te doen, hoe verder te leven?

gebruikt en kaalgeslagen door vermeende moraal
ik vervloek god voor die gespletenheid
want de hel waar ik weer in afdaal
dat stempel raak ik nooit meer kwijt

deze ezel stoot zich voor de derde maal aan de steen
en toch heb ik daarvan iets geleerd;
vertrouwen kun je op geen een
zelfs niet op jezelf, alles is verkeerd.

30-11-95

denken
overwegen
afslaan

ja!
misschien
nee!
de grote
besluitloze leugenaar
verloochenaar
ontkennende
zoekende
heeft
geen antwoord!
weer niet!
zoals
altijd
schikkend
bemiddelend
balancerend
nee!
niet meer!
ook al zei ik dat reeds
vele malen
eerder!
voortaan
niet
meer!

30-11-95

I

i am mad as hell, and i am not going t take it any longer
i damn god, devil, everybody
i curse myself, my soul
for existing!

from the depths of hell
i call upon beelzebub
on top of the heavens
i call upon jehova
in the cave of my mind
i call upon mankind

to

stop
me,
or
let
me
stop
myself!

i am so angry
i cannot express it enough
in words
or
thoughts
but i can assure
you
the ones who are reading
this:

i hate myself!

for not able to control
for not able to love
for not able to boast

for being awkward
for being different

for being

1-12-95

II

as all things must come to an end
so do i, my material
i am not able to bend
so let me fall and fall....

op de rode golf van haat die
naar één versmalde daar,
kwam ik jou tegen die zei: bezie
uw ziel, is hij helder, zonneklaar?

zo niet, ga dan op zoek en
kom pas terug wanneer ik
u weder roep met de pen
die de uwe weder op krik

1-12-95

die plaats, het is er donker als de nacht
de nissen, trappen en oneffenheden
kun je er zonder moeite betreden
maar bij elke bocht of diepte staat de wacht

zelfs met en lantaarn niet te verlichten
dus op tast alles te ondernemen
als je durft tenminste, zónder te claimen
want daar heeft al menigeen voor moeten zwichten

de nacht is meedogenloos in zijn oordeel
bij hem is wit wit, maar zwart zwarter dan zwart
eenmaal daar aangekomen vol smart
kun je niet afkopen met rood of geel

zwartgalligheid is zijn naam
zwart de wereld waar hij waakt
daar in de nissen en krochten als je je zucht slaakt
en hoopt op dat langverwachte raam

de ontdekkingsreis is zo snel afgelopen
maar volharding is geboden
want daar hebben de dode doden
de wanden mee afgedropen

die plaats, het is mijn ziel
de wachters wachten en wachten
en zij zitten vol haat en angst te smachten
niet op jou! op mij! ik kniel!

1-12-95

onaf

ik zie alleen maar maskers om mij heen

waar ik ook door kijk
zelf draag ik er ook vele en geen
maar nooit die van het totale gelijk

ik voel alleen maar valse vriendelijkheid om mij heen
waar ik ook maar droom
zelf ben ik te simpel naar ik meen
dat zeg ik direct maar, zonder schroom

3-12-95

de stukken van Osiris
het kruis met daaraan Jezus
er is duidelijk iets fundamenteels mis
de roos ten teken van doodskus

het langzaam doodzwijgen
niet meer herkennen op straat
ik kan er geen hoogte van krijgen
zeg me waar dit alles op slaat!

tegen mijn wil voer ik toch oorlog
tegen mijn wil en ziel, anderen
en neem daarbij jou mee in mijn zog
ik weet ook niet hoe dat te veranderen

mijn basale waarden, zo ik die al had
heb ik nog steeds niet kunnen voelen
daardoor altijd lusteloos en mat
zou hij dat ermee bedoelen?

5-12-95

in mijn kleine vertouwde luchtbel
heeft de tijd twee weken stil gestaan
daarbuiten is de waanzin gewoon doorgedaan
terwijl ook ik verkeerde in een zelfgeschapen hel

twee naast elkaar bestaande universa
in principe gelijk, met permeabele wanden
doch de één niet bewust van de ander
dat is waar ik ging, ga en sta

verscheurd, uiteengereten, het grijpt mij bij de keel
maar zuivering heeft het gebracht
het gebeurde, onverwacht
ik ben weer heel?

8-12-95

achter de bocht lag de volgende verassing
die wij tegenkwamen op onze weg
daar in die verre landen, ver weg van hier
waren wij in ons element

de bomen werden schaarser, er hing
een air van vergetelheid daar achter die heg
mij scheelde dat natuurlijk geen moer, geen dier
geen mens dat mij ook maar kent

de streek zoog ons naar haar toe
als een magneet doch stootte mijn gezel af
die melaatsheid, zo kenmerkend voor haar
stak ook mij aan

dus plompverloren, leeg en moe
keerden wij weder naar ons geboortegraf
ik mijn ziel achterlatend daar
zij de hare aan de maan

8-12-95

hier is het niet toegestaan; dat te doen
wat ik niet laat
bovendien is het verboden; te haten hen
die ik reeds haat
het is hier regel; mee te nemen
wat ik al had
bovendien is het aan te bevelen; te smeren
met dat wat ik prijs als een schat

de handleiding voor omgang met derden
is te vroeg uitgegeven
vele hoofdstukken zijn nog niet geschreven

want ik ben nog in leven

daar waar ik nog niet gegaan ben
zijn de paden nog onbedorven

ik geef mij over aan

11-12-95

glinsterend in het maanlicht
begeven zij zich naar de plek
daar krijgen zij weer zicht
daar worden zij weer gek

volgepompt met hernieuwde zielelucht
gaan zij hun eigen wegen
daar worden zij weer de rotte vrucht
daar gaan zij weer worden doodgezwegen

verscholen aanschouwde hij de misdaad
op die vervloekte plek begaan
daar voelde hij weer de tomeloze haat
daar waar hij wel moest staan

chaos, haat, oorlog en ellende
regeerde weer vol goedertieren
hij die het toeliet bekende:
ja! ik ben de aanvoerder van de aasgieren

hij is de vernietiger, de maker, de hoeder
van alles wat gebeurt
en Dood, geliefde broeder
is het uiteindelijk die verscheurt

glinsterend in het maanlicht
begeven zij zich naar de plek
daar gaan de crypten weer dicht
daar sluit zich het hek

11-12-95

ik wens alles!

voor iedereen!
overall!

11-12-95

draaien
aantrekkingskracht
millennia lang
mens
tonnen atoomsplittingsen
draaien, draaien
afwijkingen
aantrekkingskracht, aantrekkingskracht
afwijkingen
mens, mens
afwijkingen
tonnen atoomsplittingsen, tonnen atoomsplittingsen
afwijkingen
mens
dood
verderf
mens

12-12-95

I

met het aanbreken van het nieuwe jaar
wil ik alles, dit, anders aan gaan pakken
geen nieuwe wijn meer in oude zakken
dat is wat mij nog rest, vandaar

niet voor niets het einde van het begin
want daar is alles toch om begonnen?
jezus dat heb ik al vele jaren bezongen!
is het het zoeken naar de zin van een zin?

van het doel des levens? van de dood?
ik ben er nog steeds niet uit
en ook niet mijn kersverse muze, bruid
die dit toch doet voor haar brood

23-1-96

II

ik weet het is geen steekhoudend argument
ook de opbouw is wat gammel en doorzichtig:
je moet het maar nemen, zoals je mij kent:
er is maar één sleutelwoord: voorzichtig!

23-1-96

Bert Schierbeek

Jezus
Wat doe je me nou?
Net nu ik je beter leer
Kennen
En probeer
Kan
Doorgronden,
Ga je weg.
Toen ik
Jou
Voor het eerst las
Kon ik het niet geloven;
Zoveel herkenning
Overstemming
Gewoon doodsbang
Werd ik er van.
Nog zo een?
Ja,
Gelukkig wel.
Ook al ben je niet meer
Vleselijk,
Vreselijk,
Geestelijk,
Feestelijk,
Groots:
Blijf je!
Voor altijd!

11-6-96

I

J.

Een jaar lang geprobeerd!
Je levensvreugde verder opgeteerd.
Heb je er nu wat van geleerd?
Je nieuwe weg is niet verkeerd!

11-6-96

II

J.

Wederom een tussenstation.
Op die splitsing waar het ooit begon.
Alle stoppen zijn nu doorgeslagen.
En ik probeer je weer te behagen.

Met een luisterend oor.
Is het dat ik je ellende aanhoor.
Raad geven doe ik liever niet.
Gezien mijn eigen verleden in het verschiet.

De wens en hoop:
Geef alles een nieuwe doop!
Jank en vloek alles aan flarden:
Het zal je waardigheid hoe dan ook harden!

11-6-96

ik hoor het niet
want ik schreeuw de andere kant op
naar daar waar
mijn gedachten konstant zijn
daar waar
zij altijd geweest zijn
waar
ik nooit aan zal kunnen komen;
onbereikbaar door

die
kloof

gelukkig maar
want
overbrugd
kom ik mijzelf tegen
en
ik
weet niet of ik dat wel
aan kan;
ik walg
van het idee,
van de mogelijkheid
die mij wel
geboden is

16-7-96

I

M.v.E.

Nu de knoppen weer uitlopen
De zon meer gaat schijnen
De nacht warmer en warmer wordt
Betreed jij mijn levenspad.

Stormachtig, veroverend, ik maar hopen
Dat dat niet altijd zo zou blijven
Want daarvoor is mijn leven te kort
En verlies ik teveel van wat ik had.

Al mijn vrijheden worden bedreigd
En ik ben nog niet van plan die op te geven
Daarvoor heb ik te lang gestreden
Om de teugels zomaar te laten vieren!

Voor jou, beseft ik nu, is dat heel moeilijk, want ik ben geneigd
Die waarden steeds te blijven nastreven;
Dus geef mij één reden
Daar niet steeds over te blijven tieren.

16-3-97

II

M.v.E.

de zon gaat onder
en boven het noorderland
weerklinken de geluiden van
de eenzame wind
en zwermen van
gedachten.

malend en malend
wikkend en wegend gaat het
mechanisme
van
hoop naar
desillusie
van
hoop naar ...

terwijl de nacht aan komt zetten
de elegie op de achtergrond
zijn elegie laat
kom ik eindelijk een beetje
tot rust.
de wind en de gedachten
hebben hun werk gedaan.

de vogels komen aanzetten
de aasgieren
de uitbuiters komen op
die uitzuigers
de geliefde komt!

gelukkig!

14-4-97

III

M.v.E.

pas nu weet ik
wat te doen met,
wat ik aan je heb!

alleen kan ik mij nog niet geven!
alleen kan ik mij nog niet blootstellen!
alleen kan ik mij nog niet tonen!

alleen wil ik dat niet,
ik
heb hulp nodig!

hulp van jou!

maar ik weet niet of jij dat kunt?
maar ik weet niet of jij dat wilt?
maar ik weet niet of jij dat ziet?

help me!

ook al zeg ik het niet!

zet mij aan tot.
help me.
ook al zeg ik het niet.

dwing mij tot.

help mij!

14-4-97

IV

M.v.E.

ja, mijn besluit staat vast,
alleen jij weet het nog niet!

ja, ik weet wat ik wil,
alleen jij weet het nog niet!

ja, ik heb heel veel hulp nodig,
alleen jij weet het nog niet!

ja, ik weet het nog niet,
dat jij het al weet!

onder voorbehoud,
geef ik mijn ja woord!

onder voorbehoud,
geef ik mijzelf!

stukje bij beetje.

steeds meer!

20-4-97

V

M.v.E.

Het is weer voorbij!
Je wilde veel te vlug!
Ik kon je dat niet geven!
Ik kon je dat niet duidelijk maken!

Hoe ik mij voelde.

Hoe ik erover dacht.

Ik heb weer geleerd,
Ik baal.

Ik wil niets meer;
Niet van jou,
Niet van iemand!

Ooit!

14-6-97

VI

M.v.E.

doemdenken helpt niet
met geheven hoofd, je
toekomst
tegemoet!

vecht, bijt, baf,
krijs,
maak je kenbaar,
hoorbaar,
laat je zien,
laat zien
wie jij bent!

daarbij kan ik je slechts steunen,
niets meer.
maar dat moet, kan,
genoeg zijn!

weet dat je er niet alleen voor staat!
weet dat je gesteund wordt!
weet dat er van je gehouden wordt!
weet dat!

16-11-97

 

VII

M.v.E.

ik hou van je!

schrijven kan ik het.

denken kan ik het.
zeggen kan ik het zo moeilijk!

waarom?

god mag het weten.
nou ben ik atheïst, dus mij zal hij de reden niet
kenbaar maken.

ik kan slechts gissen om de reden.
ik kan slechts gissen om de bedoelingen.

maar weet!

weet
dat
ik
van
je
hou!

in voor en tegenspoed!

16-11-97

ik denk dat er een nieuwe fase in
mijn leven is
begonnen

ik voel aan alles dat alles
anders is
wel vertrouwd
maar zo nieuw

het beklemmende gaat er steeds meer van af
maar

ik wil niet dat het tē gewoon wordt
ik wil niet dat het tē vertrouwd wordt

er moet iets te ontdekken blijven
er moet iets nieuws blijven

er moet discussie blijven

de clown moet kunnen blijven verrassen

ik

moet

blijven

verbazen

te ontdekken blijven

geen open, gelezen boek worden

ik

wil

dat!

17-11-97

Rob de Ronde

L'Oubliette

... (iedereen fluisterde daar) :

-Kunt U dit beschrijven?

En ik zei:

-Ja, dat kan ik. (A. Achmatova, Requiem)

maar ik niet

rimpelingen op de vijver van Bethesda

I

getrippel

keuvelkes

dwars door tijd en

ruimte

ademloos

dirigentesk

van hot naar her

manipuleren

mijn

eerste

vergeet mij!

nietje!

Achmatova dichtbij

binnengehaald

als een verloren moeder

nee!

als de muze die

afwezig was

afzijdig was

maar weer partij

gekozen heeft

gelukkig

voor mij

want daar gaat het

nu om

mij
ik

aangeraakt
dus beroerd
geroerd
dromerig aanschouwend
wat er zich voltrekt
het begin van een
epos?
nee, te groots
elegie?
zou kunnen
wel zuidelijke elegieën dan
ijl in de lucht
op
een pad komend
en zoekend naar
omhoog
naar het eeuwige
waar de
beroering(en)
geroerd
een rimpeling vormen
die mij
aan raakt

Kaltenbach (Emberg) , Zillertal, Oostenrijk
donderdag 6 november 2008 22: 18

II

ijl

happend naar adem
wetende de
beloning
zwoeg ik door
hunkerend naar
het licht
de kleuren
de herinnering

aan
betere tijden
althans dat dacht ik
of is nu de tijd daar?
ijler
en ijler
de
woorden
herinneringen
geuren en
kleuren
maar
die tweede ontmoeting
valt tegen
te kort
te
anders
niet zoals ik in
gedachten had
ijl
ijler
tot
niets
achterblijft
geen
derde
keer

Kaltenbach (Emberg) , Zillertal, Oostenrijk
(Schönachtal)

zondag 9 november 2008

15.00 uur

III

uitkijkend over het dal
De Echte 20e Eeuw op schoot
het verlangen naar de
Schleegeis
de weidsheid
het oneindige
de overwinning toen

die niet meer behaald
zal en kan worden
want de vergetelheid,
uitputtende
krijg
tegen alles en vooral
mijzelf
eisen tol
niet dat ik dat niet
verwacht had
maar een bevestiging
doet goed te weten
dat voorbodes
niet verkeerd
hoeven te zijn
een mooie
herinnering;
toch niet vergeten
er
komt
steeds
meer
boven

Kaltenbach (Emberg) , Zillertal, Oostenrijk
zondag 9 november 2008
15.15 uur

IV

terug in de delta
manoeuvrerend tussen wolken en mist
is het daar waar ik heen ga
zonder leugen of list

wederom in keurslijf
je gedragen naar de regels
staat het buiten kijf
ik verbreek de zegels

de tweede trompetter schalt
gebruik de tijd wel

want wanneer de schel valt
wringt het tussen hemel en hel

in vergetelheid een keus
tussen verleden of heden
met in gedachte de leus
had het maar vermeden

zaterdag 15 november 2008
18.24 uur

V

aangeraakt en mild zijn
accepteren en herkennen
zittend op een ontplofbare mijn
moet ik het wel bekennen

heb ik nog wel recht op spreken
denken over onrecht
want is niet gebleken
voor de maatschappij ben je slecht

geen meelij begrijp me niet verkeerd
maar getekend voor de rest van mijn leven
voor iedereen onverteerd
dat je dat moet beleven

ik denk maar
zwijg
spreek en zeg
niets
kijk maar bedek mijn ogen en
geest
noodgedwongen
maar
aanvaard

zaterdag 15 november 2008
20.15 uur

VI

als een engel beroert
en daarmee een gunst verleend
is er dan een ziel ontheemd?

wanneer God, ik hebbe zijn ziel
besluit om te oordelen
waarom dan gelijk voor zo velen?

zondag 16 november 2008
13.31 uur

Sub Rosa

het zwijgen
levenslang
de opluchting
tijdelijk
de veroordeling
met terugwerkende kracht
je verleden
en
toekomst
daar waar je
geen invloed op hebt
vrienden zijn geen
vrienden meer
bekenden geen
bekenden
alles is anders geworden
en zal dat altijd blijven
omdat ik
geen regie had
over het proces
de dynamiek die
kort maar hevig
een eigen leven leidde

de veroordeelde
veroordeeld
ik
klaag

aan
maar zeg niet wie
Sub Rosa
en zo moet het
blijven

ik
weet

zondag 16 november 2008
14.45 uur

tsunami

al een week een misselijk gevoel
wat er speelde was nog vaag
uiteindelijk blijkt, mist niets zijn doel
vuig en laag

het staat weer een hoop in de weg
waarschijnlijk langer het pad
niet iets wat ik naast me neer leg
maar het verzwakt wel het gevoel dat ik had

nu meer een wraakactie, ik weet het zeker
maar wat er aan te doen? vechten?
maar mijn vage wereldbeeld wordt steeds bleker
ik ben moe van het slechten

ik kijk het even aan
dan neem ik mijn laatste besluit
my goodbyes are written bij de stars en de maan
daarmee zwaai ik dan het leven uit

vrijdag 21 november 2008
16.12 uur

heel ver weg
het nu
je verleden
je toekomst
je

zelf
heel ver weg
je gevoelens
je herinneringen
het verdedigen
het
zijn

heel
ver

mij
alles

vrijdag 24 juli 2009
20: 52

ooit de beschrijver
van de grote leegte willen zijn
nu
in die
grote
leegte
daar waar ik toen
naar toe
wilde
daar waar ik toen
dacht
soulaas te vinden

niet dus

geen
en toch
alles

verwarring
paniek
eenzaamheid

eigenlijk ...
bekende

gevoelens
en toch
te veel voor
leegte
op het moment niet
te hanteren
wanneer er gebruik
van gemaakt moet
worden

vrijdag 24 juli 2009
20: 56

geen
gevallen engel
die
de spiegel van mijn vijver
ziel
heeft beroert
tot nu toe
dat zal ook wel niet

onheilige gedachten
zorgen daar wel voor
onheilige gedachten
over het mij
aangedane
leven

geen zelfmedelijden!

maar
ik
heb
niet
gevraagd
om
het
leven

waarom dan wachten
op een

beroering?
op een
teken?
op
warmte?
op
liefde?
op
begrip?

gewoon
waarom?

vrijdag 24 juli 2009
21: 02

is
er?
dat?
geen
antwoorden
vragen vragen vragen
maar
geen
antwoorden

vraag
op
vraag
op
vraag
zo
laag
zo
vaag
zo
traag
laag op laag op laag

en er
schijnt
maar geen einde

aan te komen

geen uitzicht
op
tegen
over
de berg
vragen
en
hoe ik daar in sta
hoe ik daar op sta

ijler
dan
ijl
de draad

dunner
dan
dun
de adem

vrijdag 24 juli 2009
21: 05

Perpetuum Mobile

I

(geen)
actie
reactie
handelen
reactie
actie
handelen

vrijdag 24 juli 2009
21: 20

II

welk verleden
verloochen ik
voor welke
toekomst?

vrijdag 24 juli 2009
21: 57

III

delen
roept vragen op
en die vragen
roepen
op te
delen
zo moeilijk
zo uitputtend
zo
echt
hemeltergend
frustrerend en
verwarrend en
beangstigend en
en
confronterend
te
veel soms
vaak
te
veel

zondag 26 juli 2009
15: 21

IV

collectief geheugen
van een familie
gebaseerd op een leugen
vol van tirannie

collectief lijden
van matching DNA
gevold van het vermijden
want anders de dood te na

collectief negeren
van banden en trouw
doordat daarvan te leren
leidt tot ik hou van jou

onvermogen geweld
vernedering als wapen
daardoor volledig geveld
probeer dan jezelf maar op te rapen

lichaam misbruikt
meerdere van dezelfde soort
de jager snuift en ruikt
en gooit daarmee alles over boord

mijn vader waar het begon
samen met mijn moeder
zien zij zoals ik nooit de zon
veroorzaakt door het loeder

ik het product van een som
van hen waar alles startte
het leven is om
ik kan het niet meer tarten

dat noodlot is onomkeerbaar

nu niet meer gevreesd
daar staat de baar
blijf ik toch nog bij mijn leest

van slachtoffer naar dader
van dader naar offer
zo kom ik weer mijn makers nader
en sluit daarmee de koffer

van collectief naar alleen
van veel naar lege lucht
stil zonder handgemeen
naar de laatste stille zucht

ik buig want ben gebroken
voor alles en iedereen
even intensief geroken
gaat dit aangedane leven heen

daden zijn de mijne
dat roept reactie op
het handelen de zijne
nestelt zich in mijn kop

zo keer ik terug naar het collectief
gewelddadig gedwongen
en ga ik gelijk een dief
naar daar waar de duivels al zongen

gelukkig maar
een troost schraal
het scheelde maar een haar
of de erfenis ging ermee aan de haal

collectief lijden
collectief geweld
lichaam begon
ik onomkeerbaar
van alleen

ik mijn
zo maar

schrikbarend

schuldgevoel zo overweldigend
gaat niet verloren in het tumult
zekerheid is dan wel bevredigend
doe ik mee aan een cult?

zondag 26 juli 2009
15: 48

V

te veel
druk leggen
bij een ander
keert zich
tegen je
op een
gegeven moment

te veel
druk leggen
bij jezelf
keert zich
tegen je
op een
gegeven moment

druk wegnemen
stress wegnemen
spanning wegnemen

zorg wegnemen
adem wegnemen
leven wegnemen

nooit gereed
wanneer
de engel
beroert

nooit paraat
wanneer
de engel
roert
in je
ziel

rugzak vol
van alles
en
niks?

niemand kan mij helpen hem te laten zinken

dinsdag 4 augustus 2009
15: 58

VI

niemandsland
aangeland
gestrand
keuze
uit 3 sporen
wie zet
de wissel om?
wie gaat
als eerste?
waar
heen
een twee of drie
zonder elektriciteit

moet het
handmatig

wie is
dapper genoeg?
wie is
dom genoeg?
wie is
vertrouwd genoeg?

donderdag 6 augustus 2009
09: 43

Jungle

I

zittend in mijn
eigen
jungle
letterlijk
en
figuurlijk

meer zwemmend
reddingszwemmen
om boven te
blijven
om alert te
blijven
om levend te
blijven
om bij mijn verstand te
blijven

groene oase
zo natuurlijk
zo echt
zo gemanipuleerd

tegenover

grijze brij
zo natuurlijk
zo echt
zo gemanipuleerd

alles natuurlijk
alles echt
alles gemanipuleerd

de natuur

en

ik

donderdag 6 augustus 2009
11: 11

II

hoe nederiger
hoe groter de hoogmoed

...
zijn er
uitzonderingen
die de
regel
bevestigen?

of

anders gevraagd

is er hoogmoed
zonder
nederigheid?

of

is er nederigheid
zonder
hoogmoed?

kan dat
narcisme
dat
mechaniek
ontwikkeld worden
of
is het
aangeboren?

beetje eng dan

...
of
is het wel
eng
en moet je
het
niet gewoon
accepteren
dat zoiets
zo
is?

woensdag 12 augustus 2009
09: 31

III

ontbossing in de
jungle
leidt tot
minder
zuurstof
in de lucht
in het water
in de materie
in mij

dus waarom dan?
wanneer
je
weet dat

het
negatieve gevolgen heeft?

sommige bossen
moeten blijven
moeten groeien
moeten leven
leven
om
alles en iedereen
te kunnen blijven
voorzien
van
zuurstof

woensdag 12 augustus 2009

IV

ontleden

met scalpel
en pincet
laag voor laag
pel je af
pel jij af
dat
wat mijn
mij is
is
het
dat
wat
je wilt?

woensdag 12 augustus 2009

V

diep
in het bos
ligt

de vijver
die mystieke plaats
waar
je
jezelf kunt zijn
alleen
omringd
door bomen
natuurgeluiden
stemmen
van het verleden
zweven er
dwars door
over heen

daar
alleen daar
is er plaats
voor
al dat
daar
alleen daar
maar
wees op je
hoede
ik
ook
bescherm
koste wat kost
die
stilte
die
stemmen
die
rust
diep
in
mij

woensdag 12 augustus 2009

VI

alles vast op papier
testament van een leven
laat tijd het je geven
om te komen tot hier

maar wat vertrouw je toe
aan die nog lege zaal
dat wat ik haal
vraag me hoe ik het doe

vind je weinig of veel
en hoe herken je het
junglewetten aan zet
maken mij los of heel

ik ben er vanaf gehaald
heel even maar
want leegte en ijlheid zijn daar
waar je nederdaalt

roestige deksel open
roeren en kloppen en kneden
altijd heb ik het vermeden
ik kan nu niet meer weglopen

vogel ijl hoog in de lucht
vliegend in vrijheid
ik die maar krijt en krijt
slaak ik mijn laatste zucht

vrijdag 14 augustus 2009
20: 07

VII

en dan is er herkenning
godallemachtig!

je schrikt
van je eigen roerselen
je schrikt

van de evoluerende wereld
je schrikt
van je lach en traan
je schrikt
van je eigen hond
je schrikt
van je eigen familie
je schrikt
van je eigen partner
je
schrikt
gewoon
van
alles

maar weet je?

resperidon
en
venlafaxine
doen wonderen!

ik ben hun uitvinder
eeuwig
dankbaar

vrijdag 14 augustus 2009
20: 09

L'Oubliette

I

alleen
in je zelf
ophaalbrug verborgen
locatie afgezonderd
geheugen onwerkbaar
L'Oubliette
echt
alleen
met je zelf

spiegel in spiegel
beeld tegen beeld
ultieme confrontatie
zelfs
je zelf
verwijderd zich
van
je zelf
gestript
tot op het
bot
geen lagen
meer over
geen woorden
voor handen
onder handen
je kijkt in je ogen
maar ziet
niks
geen ziel
zielloos
alleen

zaterdag 15 augustus 2009
22: 36

II

zo dun de
draad
bijna onaanraakbaar
rekloos reeds
geleiding van
leven
minimaal
functieloos geworden
wat heb je
nodig?
daar
daar gaat het om
dat is
waar het om draait

eis je?
onderga je?
neem je?
gebruik je?
maar
wat is er
in leegte
die vol is
van leegte
over?

zaterdag 15 augustus 2009
22: 41

III

op eens
ontdek je
dat de bodem
onder je
weggeslagen is
onderin
ga je nog
verder naar
beneden
naar een nivo
waarvan je
het bestaan niet
voor mogelijk hield
en
daar liggen
ze
zorgvuldig opgespaard
voor het grijpen
je wilt
maar durft niet
je wilt
maar mag niet
want die
ultieme keus
voor je zelf
daar beneden

kun je zelfs
dan
niet eens nemen
maken
doen!

zaterdag 15 augustus 2009
22: 52

IV

eens
wanneer is onbelangrijk
moet
toch iemand hier
de eerste stap gezet hebben
op die ongerepte vlakke
scheen toen ook de
zon?
was diegene ook
zichzelf vergeten
in de aanblik?
of wist diegene
de weg gewoon
niet meer terug
eens de stap gezet
is het territorium
veroverd
voor altijd
en daarna begint
de bevolking
allemaal volgen zij
hetzelfde pad naar
boven
naar de vlakke
het ijle daar onder de
zon
nu vanaf toen
voor altijd
verdoemd en
bevuild

donderdag 20 augustus 2009

Bichl, Ramsau im Zillertal

00: 08

V

zouden zij
die vergeten stappen
in de toekomst
terug vinden
net als die
van vroege primaten
en dinosauriërs of
zoals die van
Armstrong op de maan?
zouden ze in
de toekomst die
resten van
die beschaving
daar onder de zon
onderzoeken?
op
van alles en nog wat?
of
niet
belangrijk genoeg?
bevonden
gewogen
geanalyseerd

donderdag 20 augustus 2009

Bichl, Ramsau im Zillertal

00: 12

VI

een mooiere
toegang tot de
Oubliette
is er eigenlijk niet
Schlegeis of Kaiserklamm
de weg is het doel

daarin verlies je jezelf
moet je vergeten
welhaast
je kunt gewoon niet
anders
bij het aanschouwen
van al dat
natuurgeweld
overweldigend
natuurschoon
imponerend

donderdag 20 augustus 2009
Bichl, Ramsau im Zillertal
17: 27

VII

stap voor stap
lukt het je niet
teug voor teug
blijf je gewoon in leven
afgezet met elektriciteitsdraad
wat eigenlijk niet nodig is
maar er gewoon
is
stappen beperkt tot
je
ruimte
vacuüm
in het helaal
vergeten
nergens op de kaart
niet in een tom tom
niet in het geheugen van ouderen
geen
nergens
nooit
toch
ben je er belandt
maar er zijn
ook wel mooie

momenten,
momenten om
te be schrijven
te om schrijven
te noemen
te ver noemen
te zien
te ont zien
te krijgen
te geven

want wanneer alles stopt
staat de tijd stil
en zie je dat alles klopt
zoals de draaiende aardspil

veel valt op zijn plaatst terug
dat geeft meer hou vast
gooi dan heel vlug
van je af alle ballast

dan pas is de weg
het doel geweest

donderdag 20 augustus 2009
Bichl, Ramsau im Zillertal
17: 44

VIII

zoals de onweerswolken
binnendrijven
overdrijven
veroveren
bezit nemen van het
dal
versluiieren zij
de toppen van de bergen
aan het gezicht
zo snel bedekken
zij
de bergen

het uitzicht
en geven daarmee
gewicht aan
hun daad;
verdrijven van
voeden van
alles wat je je daarbij
kunt voorstellen
in de natuur
in mij,
goed vergelijkbaar
maar nu
zo snel ze gekomen zijn
zijn ze al weer verdwenen
en komt de zon weer
tevoorschijn
heel schuchter nog
maar alles
en iedereen
weet wat hen
weer te wachten staat
perpetuum mobile
hier in de
Oubliette

vrijdag 21 augustus 2009
Bichl, Ramsau im Zillertal
16: 56

IX

Perpetuum Mobile in de Oubliette

alles verzameld op
de tocht
neem je ongewild mee als
winkeldochters
als een
duister hoofdstuk
die tezamen
als een sapstroom
het

einde van het begin
via
het episch centrum
aankondigen dat in
het boek
opgetekend wordt en als
regendruppels
hier neervallen
culminerend in een
big bang van
vragen, vragen en vragen
nog geen antwoorden
zo die er komen
zal dat een nieuw
hoofdstuk zijn
waaruit ik kan
putten
in tijden van

vrijdag 21 augustus 2009
Bichl, Ramsau im Zillertal
17: 05

Aan Walt Whitman

elektrisch
eclectisch
aards
masculien
rauw
wonderschoon,
een wervelwind
die
het mijne
getroffen heeft
en de gevolgen
zullen altijd
zichtbaar
en
voelbaar
zijn en blijven
verre verwant

ik zing niet van mijn lichaam
ben daar te preuts voor
ik zing wel van mijn geest
die ligt in mijn verzen
open en bloot
te grabbel gegooid
zo is dat nu eenmaal

natuur en landschap
bewonderen wij
interesse en voorwaarde
die liggen in mijn verzen
mooi ongenaakbaar te wezen
door ons met ontzag bekeken
zo is dat nu eenmaal

donderdag 27 augustus 2009
13.27

één voor één
tikken ze weg
korrel voor korrel
vloeien ze weg
maar
je vergeet vaak
dat alles bij elkaar
opgeteld wordt
één voor één
en
korrel voor korrel
vormen ze een gigantische
massa
in dat ene laatje
op dat ene punt
daar
waar
alles
waar
wordt
en
is

een plek waar je niet
onder uit over heen
komt
altijd blijft het je achtervolgen
dat ene moment waarop
je
al dan niet gedwongen
aan gaat tegen komt
dat
wat je zo lang bij je gedragen hebt
niet onder ogen wilde kunnen zien
de
waarheid
waar je niet op zit te wachten
steen voor steen
en
splinter voor splinter
breken buitenstaanders
af
breken buitenstaanders
in
breken buitenstaanders
door
en ik
ik
sta erbij
laat het toe
moet
kan niet anders
ik
tel de korrels
tel de stenen
tel de splinters
één voor één

...

...

uitschreeuwen wil ik het
janken wil ik

woedend zijn wil ik
vloeken wil ik
afrekenen wil ik
voor
eens
en
altijd

donderdag 27 augustus 2009
19.22

ik denk
dat het einde van de spiraal
bereikt is
dat de rek er weer is
zit aan te komen
het roer kan weer om
denk ik

ik voel
dat er meer ruimte in mijn hoofd is
ontstaan is
dat frisse lucht er
door heen kan stromen
het roer kan weer om
voel ik

het roer kan weer om
de weg is het doel geweest
blijkbaar broodnodig
voor
mij!

of vergis ik me?

donderdag 27 augustus 2009
19.39

aan de oever van de Styx
voel je je veilig
je weet wat gaat gebeuren
maar

hoeveel zijn gewaarschuwd
niet
om te keren?
eeuwige doem
zoutpilaar
begrenst tot
Orpheus
Lot
en
nu ook ik
welke doem staat
mij
te wachten?
of zijn het maar
verhalen
om te
verhalen?
vertellingen om de
mythes
in stand te houden?
dus
nog enige twijfel
maar mijn rug
is
onbedekt nu

donderdag 27 augustus 2009
22.24

plotseling
valt er een zonnestraal onbeschut
achter je rug om
tot op de bodem van de put

onopgemerkt
draai je je om, heel langzaam
en daar, voor je
een groene loot, heel eenzaam

voorzichtig
wil je het aanraken
maar je aarzelt

bang om nieuw leven te naken

ongetwijfeld
weet je wat er gaat gebeuren
zet de stap
zonder de voorwaarden te keuren!

donderdag 27 augustus 2009
22.35

de kunst van het weglaten
waar je zoveel meer zeggen kunt
is geen plaats voor praten
dat is maar weinigen gegund

precies de juiste dosering
gefaseerd toegediend, doordacht
trek je de juiste lering
in de woorden je gebracht

zaterdag 29 augustus 2009
22.30

non dualiteit

I

ik wandel tussen de wolken
met de geur van gras om mij heen
geen duidelijk pad dus
geen richting, alles open

vogels vliegen vrij tijdens het lopen
van de zon krijg je een kus
met de wind komen geen kwellingen, geen een
die draaien in het water de kolken

daarom geniet ik met volle teugen
opgeklaard en vrij
geen zorgen daar tussen hen
wijds uitzicht overal heen

daar waar die zon scheen
is de plek die ik ken
daar is echter ook hij
die je herinnert aan de leugen

ik dwing de aarde tot groei
ik dwing de wind tot verfrissing
ik dwing de zon tot schijnen
ik dwing de vogels tot vliegen

dan pas verdwijnt het bedriegen
dan pas vervagen de lijnen
dan pas verwaait de vergissing
dan pas verschijnt de bloei!

zondag 30 augustus 2009
22: 40

II

alleen maar in de tussenwereld
opgaan in het totaal
zonder ego
is bevrijdend;
geen oordelen
niet oordelen
niet veroordelen
niet beoordelen
ondergeschikt is dus niet
dispar vulgo
een verkeerde lijfspreuk?

zondag 30 augustus 2009
23: 04

nazomer verzen

I

de eerste tekenen van de herfst
die er aan zit te komen;
kondigen zich aan

alleen in dat najaarsseizoen
kan ik mij als altijd;
volkomen laten gaan

wanneer de bladeren verdorren
en de schaduw toeneemt;
veert mijn geest op

nog genieten van een straal
een zwoele zucht;
leven op z'n top

maandag 31 augustus
12: 50

II

al zoveel jaren
trouwe metgezel
van mijn woorden
het duizelt mij
autobiografischer
kan bijna niet
ik
de metgezel
van
een leven
lang

maandag 31 augustus 2009
13: 04

III

was ik maar een vogel
vrij om te gaan
zonder belemmeringen
alleen de zorg voor eten
en
drinken
nakomelingen ultiem

zoals verzen ultiem
een lettervogel
een woordvogel
uniek in de fauna wereld
langer levend dan
normaal
gedwongen weliswaar
in en op geleende tijd
in en op extra tijd
in en op verlopen tijd
uiterste houdbaarheidsdatum net niet
verstreken
ten minste houdbaar tot
ik
het genoeg vindt

maandag 31 augustus 2009
20: 00

IV

de laatste trede
tot net boven het grondoppervlak
daar aangeland
is het uitzicht weer
aan jou
aan mij
en iedereen
de hele wereld
als een periscoop
scan je de omgeving
op gevaren
op verandering
op geuren ...
als de bevindingen door
de keuring raken
is er eindelijk weer
de ruimte
om voorzichtig te gaan
leven
om te gaan genieten
van de najaarszon

om te gaan genieten
van een zwoele zucht
van de najaarswind
om weer regendruppels
te mogen voelen
op je stoffige gelaat dat
zolang verborgen is geweest
de Obliette
die
kan niet gedempt worden
maar
is
altijd als back-up aanwezig
in tijden wanneer hij
nodig is
want hij
is
en zal altijd deel blijven
uit maken
van mijn wereld
maar voor nu is hij weer
verlaten en kan hij
gereinigd worden

dinsdag 1 september 2009
22: 21

V

waarom ik er juist nu
aan moet denken;
warme zonnestrallen
na een frisse ochtend,
weet ik niet
misschien
omdat ze zo'n indruk op
mij maken
misschien
omdat juist zij alleen
in staat zijn om mij
te verlichten
wie weet

ik weet het zelf niet
dus
ik weet alleen
dat
zij mij verwarmen
tot op het bot

dinsdag 1 september 2009
22: 44

VI

zijn dit mijn grasbladen
deze woorden?
of zijn het gemaaide halmen?
samengeraapt
er na
en op een hoop tot vertering
gegooid?
of
toch grasbladen die in het
najaar nog één keer gemaaid
worden
en in het voorjaar weer uit kunnen
lopen?
of
laat je ze groeien
zonder te maaien?

dinsdag 1 september 2009
22: 54

VII

waar droom ik van?
de ochtend erna
weet ik het nooit,
zelden over iets dat niet kan

tenminste dat stel ik me voor
want ik weet
het dus niet,

maar daar geef ik aan gehoor

ik interpreteer dus maar
want dat is
redelijk veilig,
zelden loop je dan gevaar

ik droom dus van lucht
lijkt me
een redelijke keus,
waar ik niet voor wegvlucht

ook droom ik dan van water
op deinende golven
met schuimkoppen,
vertrekt mijn schip later

misschien ook van vliegen
zoals een vogel
hoog en vrij,
naar daar zonder te liegen

daar is het najaar rood
een plek om je
geheel veilig te voelen,
zonder spoor van de dood

woensdag 2 september 2009
23: 06

VIII

de laatste
nazomer
is nog niet voorbij
maar
de laatste
regels
zijn toepasselijk
de zon is op
de wind luwt
de regen en sneeuw

gaan toenemen
heerlijk
ik ben een echt
herfstmens
die zich laaft
in de najaarsstorm
en de
druppels
op mijn
ziel
voeding

woensdag 2 september 2009
23: 10

Keesje

een oude dame van 11 jaar al
je merkt het al goed
sneller moe, grijzer
maar nog steeds vol leven
als het er op aan komt!
je stinkt uit je bek
je snurkt als een oude man
laat scheten
bedelt
maar toch, juist dat
maakt je zo lief
één oogopslag op je kopje
en ik ben weer verkocht
eigenwijs
volgzaam
je weet wie de baas is
maar toch vrij, zoveel
mogelijk, een eigen
willetje
gelukkig
tot nu toe behouden!
en zoals je daar nu ligt
op je kussen met deken
slaaplucht om je heen
hou ik zielsveel van je

zou niet weten wat te doen
als je er niet meer bent
je herinnering dan
zal altijd blijven
lieverd

donderdag 3 september 2009
19: 29

nachtelijke schaduwen
vallen weer op de muren
de wazige werkelijkheid
vormt zich voor je geestesoog
moeilijk te herkennen soms
soms helemaal niet te definiëren
wel altijd wazig en te
herkennen als schaduw
die werkelijkheid is er wel
beangstigend soms en soms
ook een veilig gevoel
gevend
als een parallelle
werkelijkheid bestaat
het naast je, met je
en ook zonder je
gewoon
zoals ook andere mensen
bestaan naast je
in het parallelle waar je
geen invloed op hebt
ook niet wil hebben
want dat is macht
en dat is je wereldvreemd
beangstigend want je weet
niet hoe die te gebruiken
daarom laat je dat alles
gewoon ernaast bestaan
de mensen
en
de schaduwen
...

donderdag 3 september 2009

22: 28

je herkent ze weer
die daar, die aanklagen
want de laatste keer
kon je hun haat al dragen

zo tastbaar was de lucht
vol van bezwangering
dat je met je laatste zucht
de echte hel in ging

ben jij het die daar wacht?
op mij met alles erop en eraan
dit is de laatste klacht
waarmee ik het heb gedaan

de tijd voor de horizon is
nu eindelijk weer daar
want het was een groot gemis
dat nobele gebaar

weer zie je de maan
van achter de wolken komen
daar waar de vogels gaan
kun je eindelijk verder dromen

zaterdag 5 september 2009

23: 00

Anna Achmatowa en Walt Whitman

om als een spons op te nemen:
Achmatowa en Whitman
ik zou mijn hart moeten onthemen
maar neem op dat avontuur een run

dat zijn mijn helden
ook nu nog, op deze trap
want wat zij mij hebben te melden
werkt voor mij als een rode lap

ik val aan; moet alles lezen
ontroostbaar dan, wanneer onderbroken
alles zal me een zorg wezen
want ik heb aan ze geroken

bloed, zweet en tranen
smaken altijd naar meer
langs vele beboomde lanen
zijn zij mijn vrouwe en heer

had ik maar een vonk
op kunnen nemen, van dat al
maar het was ik die diep zonk
en afdaalde naar die hal

van hoogmoed naar de Hall of Fame
daar zijn zij thuis
wat ik ook doe of neem
in vergelijking is dat maar gruis

hun verzen zijn de rotsblokken
van het hele universum groot
ik hang aan hun rokken
en geef alleen mijn worstelingen bloot

hun specie is de kracht
waar ik van droom
dat geeft hen macht
en maakt mij inert, loom

maar dat zijn zij: Goden!
en ik ben ik: man
van hun manna, hemelse broden
is het dat ik leven kan!

zondag 6 september 2009
14.22

als eerste het
afsluitende veilige bruin
daarna het

onstuimig groeiende groen
met daarboven het
vrije oneindige blauw
dat is mijn uitzicht
dat is mijn wereld
in het bruine
zie ik het groene
en verlang ik naar het blauwe

het spionnetje neem ik op de koop toe

maandag 7 september 2009

12: 56

I

luister,
daar ging er weer één:
een gedachte
niet te grijpen zo ijl
verdween hij weer zoals
hij gekomen was
de essentie en glinstering
de geur en het gevoel
zijn niet vast te leggen
helaas
zo vergaan er vele
gedachten als rook voor
de zon op
zonder dat je ze vast hebt
kunnen leggen op papier
in je hoofd al moeilijk
in spraak nog moeilijker
onder woorden brengen onmogelijk
en het papier
blijft dus
leeg

maandag 7 september 2009

13: 55

II

wanneer ik schrijf is er
muziek in mijn hoofd
wanneer ik lees is er
muziek in mijn hoofd
wanneer ik wat ook doe is er
muziek in mijn hoofd
schrijven en doen en muziek
gaan samen
lezen en muziek
gaan niet samen
of ik stop en luister
of ik stop en lees

en dan is daar
de muziek van de woorden
de klanken die zich
dan aaneen smeden tot één
geheel
een verhaal
een gedicht

ook dat is muziek

dinsdag 8 september 2009
10: 04

III

mijn woorden zingen
voor mij
voor anderen?
ik ben er nog niet achter
hoe ze zingen
een lied?
een serenade?
een symfonie?
dat heb ik nog niet
ontdekt

mijn woorden zingen
dat staat vast

ze zingen van mij
mijn roerselen
mijn geest
mijn ik
soms van de natuur
soms van andere mensen
soms van wereldgebeurtenissen
vaak een staccato
soms een adagio
soms een largo

mijn woorden zingen
mollen en kruizen zijn verborgen
de piano's en de forte's ook
maar niet voor mij
zingen kan ik ze niet
degene is nog niet bekend

mijn woorden zingen
de librettist van de leegte
van eenzaamheid
van worsteling
van roerselen

mijn woorden zingen
maar ik ben geen bard
vaak ben ik niet bij stem

dinsdag 8 september 2009
23: 01

IV

heen en weer weer heen en weer
de libel
op en neer weer op en neer
de waterval
daaromheen de zwangere warme lucht
waar doorheen en nog melkachtig zonnetje
probeert door te breken
daarin zit ik met pen en notitieboek
probeer de atmosfeer te vangen, de gedachte

te vangen en op papier te krijgen
ik lag te dommelen zo na gedane arbeid
en net nu de zon
door wil breken
borrelt het aan alle kanten en manieren
een beetje onrustig maar wel lekker loom
observerend en pakkend
nee, de zon doet het nog niet
ik wel;
de uitdaging is aangegaan
en met inkt
wordt gevuld, wat een zege
overwinning op
lekker loom voldaan, de tijd gaat ook langzamer dan

woensdag 9 september 2009

11: 58

ruige groene jeugdige ontheemde bosbewoner
hier nu op je voetstuk
aangevallen reeds door ongedierte,
heb je het hier zo naar je zin in het stadse?
aan je uitloop en aanwas te zien wel
kon je maar praten, dan zouden er heel wat
wijsheden mijn kant op komen
die jij door de eeuwen heen op je jonge leeftijd
al eigen hebt gemaakt
en waar ik alleen maar van kan leren
zien, bespreken zouden we het,
ach,
kon het maar zo zijn maar zo is het niet
dus moet ik over je lezen
en zo proberen jouw eigengemaakte oerwijsheden
toe te passen in jouw en mijn leven
gesnoeid kort gehouden

woensdag 9 september 2009

14: 00

ik wil zoveel zien
de weg door het bos, het pad naar daar boven
de gletsjer aan het einde

het schip op zee, de kustlijn in de nazomer, het strand nog opgewarmd
mensen arm in arm, drukte op de pleinen en in de straten
een kennel vol jongen
in de auto naar een bestemming
op de fiets door de nieuwe aanplant
op de scooter langs het kanaal
zien wat is geweest
zien wat ik gemist heb
zien in de toekomst
en beschouwen van het verleden
liggen op de wei bij Loevenstein
wandelen door het openlucht museum
de sneeuw op de piste, het voelen van de ijzige kou, je drinken bevriest in je glas
de oude en nieuwe bruggen in de Kaiserklamm,
de natte moeite van de Wolffsklamm
de weidsheid op weg naar de Grossglockner
zoveel vergeten
zoveel gezien
zoveel beleefd
zoveel nog te doen
en dan nog Londen, Rusland, IJsland, Egypte, Normandië glooiend groen
diepe indrukwekkende belevenissen
blij dat het mogelijk geweest is
blij dat er veel dromen overblijven
blijft
over
nog
zo
veel

woensdag 9 september 2009
23: 25

omgeven door
grootsheid van natuur
waar ik rede hoor

schallende klaroen
indoctrineert en beïnvloed
denken en doen

ik vergeet

leg mij ten ruste
zoals ik dat vaker deed

mijn zijn
een farce gemaakt
vergalt mijn brein

hier nu
tussen alles in
felgekleurd tenue

dat blijft
niets nagelaten
dan de woorden die hij schrijft

zaterdag 12 september 2009
23: 06

Rob de Ronde

Stroming (Preliminary Version 2!)

hij deinde mee
op de stroming
op de deun van het
oneindige
van het heelal
het water
de lucht
de aarde

in die tijd
beleefde hij
vergat hij
maar bovenal
verloor hij
alles
en
niks

vele tegenstrijdigheden
beheersen
overheersen
maar die
deining
op de golven van de
stroming
blijft

stroom van de liefde
stroom van de mensheid
overstroming van gevoelens
overstroming van woede

op alles dreef hij mee
op alles werd gewed
zet in
incasseer
en deel uit
open de doos van Pandora
open de kamer van Blauwbaard

open de Oubliette

het is tijd voor moois
het is tijd voor mij
de natuur
gevoelens en emoties
hoe basaal ook

donderdag 18 september 2009
19: 23

ik weet zeker
wanneer anders
een gelijke beker
met nieuwe meanders

alles dan nieuw
wanneer weer
mijn Achilles hiel
meer en meer

het geeft weinig
wanneer daar
niets meer heilig
laat mij maar

er is berusting
wanneer weggelegd
een niet ontmoeting
ik heb gezegd

wel een verlies
wanneer toch
ik niet kies
ik ben nog

woensdag 23 september 2009
22: 31

het doet goed
na zorgvuldig nadenken
een beslissing te nemen

en jezelf daarmee gratie te schenken

na drie jaar
was de tijd daarvoor daar
een beslissing is genomen
en ik vond het niet eens raar

mijn oude vrienden
maar zeker dus ook mij
een beslissing was goed
dat kon er bij mij zeker bij

voor hen een uitleg van reden
voor mij een luchtend hart
een beslissing was nodig
het lot en vriendschap te lang getart

woensdag 23 september 2009
22: 55

tijdens de snelheid
gemaskeerde zon
aan het zicht ontnomen
boomstammen verlengen
we gaan sneller
tijdens mijn snelheid
doorheen het leven
verlengen gedachten
verlengen de dagen
verlengd zich het verleden
en daarmee
wordt mijn toekomst beknot
verminderde tijd
verminderd vermogen
ik heb tijd genoeg
maar kom toch te kort
tijd en snelheid
relatief natuurlijk
gemeten aan de standaard
staan we allemaal stil
hoe we ook proberen
te beïnvloeden

we staan allemaal stil
ook ik
er is geen machine
geen truc
om tijd en snelheid
te beïnvloeden
ik sta
ik kijk
er gebeurt

donderdag 24 september 2009
20: 47

mijn tijd stroomt
één richting uit
wordt gevoed door
meerdere bronnen
een steen verleggen
haalt niets uit
de chaos theorie
houdt geen stand
net als bloed
stroomt water
waar het niet kan
en komt altijd
op het laagste punt
uit
mijn tijd stroomt
gelijk water
daar waar het
eigenlijk niet kan
maar altijd
naar dat ene uiteindelijke
punt toe

donderdag 24 september 2009
22: 36

tijd heeft me weer ingehaald
net nu het moois aan de beurt was
zijn de messen weer afgedaald
en nadert het zwaard alras

zo bijna weer op de stroom van haat
is ingrijpen aan de orde van de dag
als ik dat ene ultieme maar laat
en ruimte laat voor een lach

als dat tot de mogelijkheden behoort
levert dit alles nog wat goeds op
is niet mijn levenslust vermoord
en staat niet alles op zijn kop

dat alles zie ik nu nog niet
dat waarvan ik hoop dat mogelijk is
dan ligt de tijd in het verschiet
en voelt de leegte niet als een gemis

vrijdag 25 september 2009
19: 05

verjaardagsvers

oh, wat waren wij heden blij?
nou vergeet het
het was zoals mijn stem mij zei
zelf gevangen in mijn net

moeite moe en leeg als vaak
liep ik door de zon er naast
ik stel het niet aan de kaak
stapte door met grote haast

wel heerlijk zonnig najaarsweer
om je hoofd te klaren
sla ik dan niet mijn blik teneer
is er ruimte om ze te baren

nieuwe winkeldochters voorraad
om schappen en papier te vullen
grote winst, woord bij daad
zonder versierselen en krullen

zaterdag 26 september 2009

22: 38

het laatste dat ik verdedigen moet
ligt heel diep in mij verborgen

komen ze daaraan met vuile handen
moet ik de afweer verzorgen

wil weg, lichaam weg, hart weg
eigenlijk niet te bevatten en te geloven

die laatste lichtstraal in mij
is alles wat ik mijzelf kan beloven

niemand mag daar aan komen
ultieme middelen nodig

is zelfs dat niet mogelijk
dan ben ik overbodig

maandag 28 september 2009
23: 40

I

wereld in wereld
waarheid achter waarheid
werkelijkheid naast werkelijkheid
welke kies je?
welke neemt je?
welke overkomt je?
waar ben je?
waar wil je zijn?
waar moet je niet zijn?
op de vraag:
welke, waar, waarom?
krijg je nooit een duidelijk antwoord
maar
ik ben daar
en weet niet welke
of hoe die wereld
van mij

in elkaar steekt en functioneert
want
welke werkelijkheid
is
de waarheid
in
mijn wereld?

vrijdag 2 oktober 2009
19: 00

II

ik denk dat ik weet wat ik zoek
maar waar en hoe alleen nog niet
want wanneer ik denk het te hebben gevonden
blijkt dat het zoeken niet ten einde is

ben ik dan een open boek?
die bij elke horizon zegt: ziet!
daar zijn aan de horizon de gewonden
dat zijn degenen die ik zo zeer mis

zien zij mij wel of ik hen
er valt weinig van te zeggen
want de scheidslijn is onzichtbaar
hun wereld een werkelijkheid

een inspanning die ik ken
valt aan jullie niet uit te leggen
maar in mijn waarheid wel daar
weer heb ik dus geen spijt

vrijdag 2 oktober 2009
19: 27

III

de dromenvanger

de dromenvanger hing
zwevend in de lucht

steeds als ik er heen ging
vervloog hij met een zucht

was de plaats goed
of moet hij verhangen
ik heb daar wel ontmoet
nog steeds vol verlangen

daar op zijn nieuwe plaats
waaien aan van alle kanten
het geeft een ander relaas
die van die vreemde gezanten

ik dacht alles te hebben gehad
maar moet openstaan
zowel schijnend als mat
heb ik alle dromen gedaan

wat een andere positie
voor inzichten kan geven
geen zeer of repetitie
maar alleen het andere leven

verlangen trek zo waar aan
een oplichting geeft ademlucht
een bekentenis heb ik gedaan
dromen gevend aan het gerucht

de dromenvanger hangt
daar waar ik erbij kan
niets heb ik van hem verlangd
behalve leven als een man

zaterdag 3 oktober 2009
22: 44

IV

de vanger

vangt de vanger van dromen de dromen van de dromer?
of

vangt hij de dromer van dromen?
wanneer
de dromer van dromen de vanger vangt
wie is dan de jager?
de vanger van dromen
of
de dromer die verder droomt?

zaterdag 3 oktober 2009
23: 05

V

de gevangenen

één voor één druppelen ze het net in
oppassend voor verstoppingen
de één vindt de ander niet te min
maar elkaar bezorgen ze hartkloppingen

eenmaal gevangen in het net
worden ze gerangschikt
altijd de archivaris aan zet
is hij het die op logica mikt

in elk een eigen cocon
zijn ze opgeborgen voor hergebruik
de één na de ander ziet dan de zon
en daarmee opent zich het luik

de verwerkingsput gaat open
alles verdwijnt daar als sneeuw
de gevangene kan dan allen nog hopen
op een gerechte plaats in het gareel

zondag 4 oktober 2009
22: 46

VI

ik zie ze elke dag
en hoor ze

maar geluid en beeld
lopen niet synchroon
geluid is later
beeld is eerder
surrealistisch effect
wanneer ik ze zie
en
wanneer ik ze hoor
logica van de archivaris
om sporten en stromen
weer gelijk te laten lopen
ook ik niet synchroon
mijn werkelijkheid, beeld
en geluid
vaak ontregeld
zie daar dan de logica
te vinden
veel energie
gaat verloren
sneller en sneller
tot een oorverdovende stilstand het geluid verder
laat gaan maar
de beelden bevroren
tableau vivant
terwijl het bijbehorende geluid
verder vooruit snelt
gelijk een meersporige bandrecorder
loopt de tape eraf
is het afgelopen
staat beeld in het verleden
eindelijk afgestemd op
geluid uit de toekomst
je luistert in de toekomst
terwijl het bijbehorende beeld
nog moet volgen

maandag 5 oktober 2009
22: 22

eindelijk na uren van neerstromen
laat de regen na te vallen
dan is er tijd om stil te dromen

zonder dat de druppels schallen

de lucht is nu vol zuurstof
die ik gebruik om te ademen
toch is het lenen daarvan grof
en krijgen de druppels andere namen

de aarde doordrenkt
de namen mij bekend
lijkt het een gift die je jezelf schenkt
of een vloek die je heenzendt

ondertussen regent het weer
wordt je geen tijd gegund
blijft hangen dat oude zeer
en slaat je nachtmerrie zijn munt

stromen alsmaar stromen je tranen
stromen alsmaar stromen je dromen
langs paden, wegen en lanen
is het leven eindelijk tot je gekomen

je gedachten stromen weg, uit
er blijft weinig over om te verdedigen
je kijkt jezelf aan in een ruit
en vindt het tijd je te ledigen

dan is het zover en ga je aan
ik kijk om mij heen en zie
mezelf daar voor de spiegel staan
en denk: dat is mijn evenknie!

het beeld beslaat met mist
ik sla mijn ogen neer
Pandora sluit weer haar kist
mijn traanvocht stroomt weer

woensdag 7 oktober 2009
23: 27

I

ik weet dat jij er bent geweest
maar hoe zit dat met mij?
ik heb er gelopen, dat weet ik
maar hoe zit dat met jou?
twijfel over de echtheid ervan
waarom?
ik kan mij het nog goed herinneren
maar hoe zit dat met jou?
alles nog helder voor de geest
wat zegt dat van mij?
ben jij mij of ik jou?
of compleet iemand anders?
daar de hoek om en recht door
waar komt dat alles uit?
is dat de weg naar jou, of
de weg naar mij?
de Baedeker geeft geen antwoord
alleen maar een
route
laten we dan afspreken
dat we elkaar halverwege
ontmoeten of
tegenkomen of
ontwijken want
dat zal wel het geval zijn
dat is mijn aard ...

vrijdag 9 oktober 2009
22: 51

II

jij en ik draaien om elkaar heen
die maalstroom gaat naar omlaag
maar die van ons is er eigenlijk geen
die beweegt heel erg traag

niet naar beneden maar omhoog
tot een culminerend hoogtepunt
daar eindelijk is het dan droog
en wordt ons beide rust gegund

altijd eromheen, tegengesteld
jij chaos na je rust
ik de rust zoals ik heb verteld
samen zien we de verloren kust

iedereen en alles is vertrokken
alleen wij beide zijn overgebleven
we kunne alleen proberen te lokken
dat wat wij nodig hebben om te leven

voor jou is dat de wereld
voor mij is dat mij
voor beide een schuld
al zwelgend in de modderbrij

we draaien daar om elkaar
ik om jou en jij om mij heen
hier zijn we, maar ook daar
naast elkaar naar ik meen

jij bent mij en ik ben jou
een beangstigende constatering
samen drijven we elkaar in het nauw
en is de opgelopen schade niet gering

geniet van je chaos halverwege
ik geniet van de rust
wanneer wij beide hebben gezwegen
is de onrust eindelijk geblust

zaterdag 10 oktober 2009
23: 01

I

ik ben daar waar mijn woorden zijn
nergens anders kun je me vinden
op die plaats weerklinkt strofe na refrein
de herhalingen van de door mij beminden

ik ben ook in de stilte tussen de woorden
die witruiden zijn om na te denken

en om mij te transporteren naar andere oorden
daar waar zij mij de nodige rust schenken

in die tussenwereld besta ik alleen
anderen zijn daar niet te tolereren
ik heb daar immers niets voor anderen te leen
zonder mezelf afdoende te kunnen verweren

ik heb behalve mijn verzen niks te geven
dat is waar iedereen het mee moet doen
zoals ik, kunnen ze dan sferen beleven
die altijd sereen eindigen en toch koen

mocht je mij dus onverwijld willen vinden
lees dan mijn woorden en beleef
onderga gewoon de sfeer van de zinnen
dat is het ultieme van mij wat ik je geef

donderdag 15 oktober 2009
23: 03

II

heb je me gevonden?
beviel het wat je aantrof?
haalde je dat eruit?
ik kan het me bijna niet voorstellen
eerlijk gezegd
niet om interessant te doen
maar
wie is er nu niet uniek?
wie is een open boek?
wie laat zich lezen door anderen?
ik denk dat dat er maar weinigen zullen zijn!
lezen mag je me
beleven mag je me
onthalen mag je me
maar of je me daarmee kent?

donderdag 15 oktober 2009
23: 08

hoe meer ik door de wereld van Whitman reis
hoe meer ik erachter kom hoe wonderschoon die is

hoe meer ik van mezelf tegenkom en dat prijs
hoe meer ik erachter kom wat ik dan mis

hij is in alles, iedereen en overal
ik ben ik, solitair

hij predikt het lichaam en ziel op de berg en vanuit het dal
ik mezelf, dichtbij maar ver

vrijdag 16 oktober 2009
18: 42

halfduister
ze spoken weer rond
ongewild melden zij zich aan
ongewild bepalen zij gedachten
opgedrongen wildernis van emoties
in inertie sla ik gade
voel ik wegglijden
dat wat mij overeind houdt
alsof het een ander overkomt
niet mij
als een film voltrekken zich feiten
speelt geschiedenis op

door een onbewuste klik
weg
alsof alles nooit gebeurt is
die klik
een ontwikkeld mechanisme
treedt automatisch in werking
zorgt ervoor dat alles verdwijnt
mijn afweersysteem tegen alles
wat niet gewenst is
op één of andere manier

halfduister
laat eerder dingen toe
willoos maar onbewust

sterk!
in dat spinnenweb
zit
ik
is mijn ankerdraad alles
en dan twijfel ik nog ...

zaterdag 17 oktober 2009
22: 46

opeens broeit er iets
een thema of iets dergelijks dat ik kan gebruiken
een tijd zingt dat rond in mijn hoofd
hoe en wat en wanneer
kan ik er iets mee?
is het van mij of kan ik
het zo bewerken
dat het van mij wordt?
als dat het geval is dan
wordt het gebruikt
eventueel uitgesponnen over meerdere
het opschrijven gaat dan vanzelf en
achteraf kijk ik wat er van terecht gekomen is en,
volgens mij heb ik dit al eerder beschreven,
achteraf corrigeer ik zelden
in die werkwijze is dus niets veranderd

blanke vellen papier
zijn nog steeds een grote uitdaging
die werken, net als iets wat ik lees,
als een rode lap
ik val aan en ga aan het werk
soms pauserend
voor de vorm
soms een sigaret
dan verder, toewerkend naar een
einde
alles ertussenin is bijzaak
het einde is het belangrijkste
dat moet kloppen
zo werk ik

zondag 18 oktober 2009

14: 07

hoe zou het zijn als je net als een vlieg facetogen zou hebben?

zou het dan mogelijk zijn om iets vanuit één standpunt van alle kanten te kunnen bekijken?

zou het dan mogelijk zijn om meerdere uitgangen of ingangen te vinden?

zou je knettergek worden van alle mogelijkheden die je op dat moment zou hebben?

beschikt je brein dan ook over facetten die die andere invalshoeken een plaats kunnen geven en ordenen?

hebben je hersencellen dan wel genoeg aan de capaciteit die ze nu hebben, of zou je hoofd opzwellen om dat alles een plaats te kunnen geven?

bij elke rondgang, in welke richting dan ook, zie je nieuwe aspecten die mee- en overwogen moeten worden

is het misschien daarom voor onze vlieg hier in huis moeilijk om de weg naar buiten te hervinden?

al dagen vliegt hij verdwaalt hier door het huis en lijkt maar niet te kunnen beslissen waar definitief te gaan

wat en hoe heeft die vlieg met zijn facetogen hier in huis gezien? gehoord? gevoeld? ervaren? geroken? gemist? beleefd? ondergaan? vermeden?

krijg ik hem te pakken, hij die binnengedrongen is juist door die opening in de deur die even was

sla ik hem dood

is ie van dat dilemma verlost

maandag 19 oktober 2009

13: 38

je loopt

je zit
je hoopt
je bidt

je gaat rennen
je gaat struikelen
je kunt mennen
je kunt duikelen

ik loop en ren
ik zit en struikel
ik hoop en men
ik bidt en duikel

ik ga heen en weer
ik ga op en neer
ik denk, hoop en beteugel
de wind onder mijn vleugel

maandag 19 oktober 2009
22: 56

Rob de Ronde